శ్రీమద్గురవేనమః

చంద్రశేఖరస్తోత్రమాల

ఉ॥ శ్రీకర యోగిమానసవశీకర హైమవతీముఖాబ్జశో।
భాకర సంతతామితకృపాకర సర్వసుపర్వజాలర। క్షాకర భ
క్తకైరవనిశాకర వాసుకిముఖ్యదివ్యద। ర్వీకరభూషణా కరు
ణ వేగమ బ్రోవర చంద్రశేఖరా॥ ౧॥

ఉ॥ ఈశ పదాబ్జనమ్రద్విజేశ శరద్ఘనహారహీర నా। కేశ
గజేశభేశ్వర మృగేంద్రతుషార పయోంబురాశి సం। కాశ గిరీ
శ భక్తహృదఘౌఘవినాశ కైలాసవాస స। ర్వేశ కటాక్షవీక్ష
ణల నేలగదే నను చంద్రశేఖరా॥ ౨॥

ఉ॥ ఇనశశివహ్ని నేత్ర వృషభేశ్వరపత్ర జగత్పవిత్ర స। జ్జన
వనచైత్ర దేవగణసన్నుతపాత్ర ధనేశమిత్ర పా। వనసుచరిత్ర
కృపితమస్సరసీసహామిత్ర నీదు। పద్వనజములాశ్రయించితి
ముదంబున బ్రోవర చంద్రశేఖరా॥ 3॥

ఉ॥ జాలము జేసెదేల సురసన్నుత దివ్యచరిత్రజాల లు। శ్రీ
లలనాధిపాభినుతశీల కరాంచితశూల మానిహృల్లోల యశో
విశాల రిపులోకకరాల విపత్పయోదవా। తూలఘృణాలవా
ల దయతో నను నేలుము చంద్రశేఖరా॥ ౪॥

చ॥ జలధిగభీర దుర్వృదయశత్రుధరాధరవజ్రధార ని। ర్మ ల సువిచార భక్తజనమానసపుష్కరసూర కాంచనా। చల స మధీర ఘోరతర సంసృతివార్నిధికర్ణధార ని। శ్చలమతి ని న్ను గొల్చెదను సత్కృప నేలుము చంద్రశేఖరా॥ ౫॥

ఉ॥ దండమొనర్తు నీకు గజదానవచర్మతరండ మేరుకో।దం డ సభోశిఖండ శరదభ్రిసదృగ్ఘనపిండ హంసప। తాంత్రిండలస త్ప్రచండ సముదారిసరోరుహాదండమత్తవేదండ ననున్। భవ చ్చరణదాసుని నేలుము చంద్రశేఖరా॥ ౬॥

ఉ॥ పుంగవరాట్తురంగ మునిపుంగవ చిత్తసరోజసంచర। ద్భృంగ రణారిభంగ ఘనదేవనదీవిలసద్వరాంగ వి। శ్వాంగ శయాంచితోజ్జ్వలకురంగ। ఘృణాకలితాంతరంగ ని। స్సంగ మదీప్సితంబుల నొసంగుము చెచ్చెర చంద్రశేఖరా॥ ౭॥

ఉ॥ మాయకు జిక్కి భ్రాంతి ననుమానమునన్నుడనైతి సం హృతా। కాయ పళాసపూర్వారనికాయ సమస్తఖలాచలాశ ని। పాయ ఘనాభిధేయ నిరుపాయ విచక్షణగేయ యోగి హృ। ద్ధ్యేయవశత్రుకాయ నను దీనుని నేలుము చంద్ర॥ ౮॥

ఉ॥ కూరిమితోడ నిన్నెపుడు గొల్చుచునుండెడి కొన్ను బోరిని। ష్కారణ విశ్వసంజనన కారణ సంసృతివారిరాశి నం। తారణ ఘోరదుష్కృత విదారణ సంతతసాధుకష్ట సం హారణ భక్తమానస విహారణ ధీరణ చంద్రశేఖరా॥ ౯॥

ఉ॥ దేహమునన్ తనూరుహ సతీహిత బాంధవ భృత్యమిత్ర
స । గేహములందు మోహము నొకింతయు విడ్వగలేక ఘో
రసం । దేహపయోధి మగ్నులయి తీరము గానగ నేరకన్ శి
వై। వాహమటన్న మాత్ర ఘనులౌదురె మూఢులు చంద్ర॥

ఉ॥ వేదములన్నియుం జదివి వీనులవిందుగ జెప్పనేర్చినన్।
మేదిని గడ్డముం జడలు మీసలు బెంచి పలాశకందమూ। లా
దికముల్ భుజించుచు మహాగహనంబుల సంచరించినన్। భేద
మనస్కులౌ నరులు నిన్ గననేర్తురె చంద్రశేఖరా॥ ౧౧॥

ఉ॥ ముక్కులుమూసి కూర్చునిన మూలమెరుంగక మం
త్రజాలముల్। బెక్కులు వల్లె వేసినను బిడ్డల నాలి దొరంగిబో
యినన్ । గొక్కెరలట్లు ధ్యానముల గూర్కిననైన నమేయ
మైననీ। నిక్కపురూపమున్ గనగ నేర్తురె మూఢులు చంద్ర॥

చ॥ తలపగ సద్గురూక్తి వనితాసుత బంధుహితార్థమం
దిరం। బులయెడ మోహమున్ విడిచి ముక్త్యవ శాంతవిశిష్ట
దివ్యచి। త్తులయి రాగదోషముల ద్రోలి వివేకఖరాసి జన్మ
బం। ధలతల ద్రెంచువారలుగదా నినుగాంతురు చంద్ర॥

ఉ॥ చుట్టగవచ్చు చాపవలె చోద్యము నెల్లరు బొంద ధారు
ణిన్। బట్టగవచ్చు ముష్టిని నభంబును సప్తకులాచలంబులన్।
గొట్టగవచ్చు పిండివలె గొబ్బునగాని మనంబు నేరికిన్। బట్టగశ
క్యమానె నిజభక్తవశీకర చంద్రశేఖరా॥ ౧౪॥

ఉ॥ చేయఁగవచ్చుస్నానములు చీకటితోడని లేచి నెమ్మి యిన్ । బూయఁగవచ్చునెంతయు విభూతిని పొంకముగా ధరిత్రి కా। పాయములన్ ధరించనగు జక్కఁగపింజలు వెట్టి మాలికల్। వేయఁగవచ్చుఁగాని సువివేకముతో దమచిత్తమెందుబో। నీయక నిశ్చలంబుగను నిల్పఁగ శక్యమె చంద్ర॥ ౧౫॥

చ॥ ఇరువదియైదు తత్వముల కీశుఁడవంచును జన్మకర్మబం। ధరహితమూర్తివంచును స్వతంత్రుఁడవంచును సర్వగుండవం। చరసి నినుం గనుంగొను మహాత్ములు నిచ్చలు ముక్తికామినీ। సురతసుఖానుభూతులను జొక్కుచునుందురు చంద్ర॥ ౧౬॥

చ॥ ఎఱుఁగరొ జీవకోటులకు నెల్లను మృత్యువు దప్పదంచు దా। రెఱుఁగరొ సీటిబుగ్గగతి నెల్లసిరుల్ క్షణభంగురంబులం। చెరిఁగి యెఱింగి నిన్ గొలువ నేరక వెంగలులట్లు భ్రాంతులై। దిరిగెద రేమొకో జనులు దెల్పవె నాకిల చంద్ర॥ ౧౭॥

చ॥ ధనములఁగోరి యన్యులకు దాసులనై జరియింత్రుగాని సద్జనవర సంగతిన్ జలుల సంసరణాబ్ధి దరింపజేయు నీ। న్నని శము భక్తిఁగొల్చుచు నిరంకుశ తృప్తిని బొందఁగోర రీ। జనులు వివేకహీనులయి సత్యసుఖాకర చంద్రశేఖరా॥ ౧౮॥

ఉ॥ మూఁటిని దున్మించివేయకను మూఁటిని గెల్వక మూఁటిరోయకన్ । మూఁటి నఱుంగ నేరక కినుమూఁటిని నీటుపఱంగించకం కము । మ్మూఁటిని గట్టు కేలు గుణమూఁడుగనుగా నెఱుఁగంగలేక నే। మూఁటంచేత నెట్లు నిను ముక్తిగా నెఱుఁగ చంద్ర॥ ౧౯॥

ఉ॥ ఆరిటి జిక్కబట్టి మఱియారిటి జెంపలుఁగొట్టి దోలిలో। నారిటిగుట్టెఱింగి వరహంససహాయ్యముచే ద్రికూటముం। జేరి సదాశివున్ నినుభజింపమిగాదె విమూఢులెల్లసం। సారపయోధి బుట్టుచును జచ్చుచునుందురు చంద్ర॥ ౨౦॥

చ॥ పొలియునె సందియంబు మరి బోవునె దుఃఖము లేశమైననిఁ। యిల హఠయోగసాధనల నెన్నిటినైన చిదాత్మరూపునిం। దెలియకబోవునే తమము దీపిక లేక వృథాభిలాషులై। సలుపుచు నుందురీగాక నతసజ్జన సంచయ చంద్ర॥ ౨౧॥

చ॥ చరణకరాక్షియుగ్మములు వజ్జలజాతములో సుషుమ్నయో। స్మరసదనంబు చిన్మభమొమధ్యమొ యూరు భుజంగియొక్కొ యా। సురతము యోగమొక్కొ సరసోక్తులు వేదశిఖోక్తులొక్కమై। మరతురు ధాత్రి స్త్రీలనిన మాత్రనె మర్త్యులు చంద్రశేఖరా॥ ౨౨॥

చ॥ నిను భజియించెగాదె మహనీయగుణుండు ధ్రువుండు పొందెనే। ప్లనుజెడనట్టిలోకమును బొందె చిరాయువు నామృకండునం। దనుడు నలుఁడుపొందె నిజదారను దొల్లిటి రాజ్యమున్దయా।వనధివి భక్తవత్సలుఁడవౌటనుమావర చం॥

చ॥ గురుతరభక్తి నిన్నెపుడు గొల్చెడివారల కెద్దివెల్తివి। స్ఫురదురురత్నజాల సురభూరుహ ధేను ముఖప్రభూతులం। బరగు సువర్ణపర్వతము భాసురరూప్యధరాధ్రమున్ నిధీ। శ్వరు

మును నీకు విల్లుగ నిశాంతముగా వెలిగా వెలంగ శం॥ కర నిగమాంతవేద్య యవికార పరాత్పర చంద్ర॥ ౨౪॥

చ॥ ద్విరదము సేలురీతి యల దిన్ననిగాచిన మాడ్కి లూతయన్। ఖురువును సత్కృపామతిని బ్రోచినభంగి భుజంగము న్మహా। దరమున సాకినట్టుల ముదంబున వేశ్యలమన్న పోల్కినీ। చరణసరోజభక్తు నను సాకుమటంటిని చంద్ర॥ ౨౫॥

చ॥ నరుఁడెవడైన నీదుఘన నామము నోట వచించుమాత్రనే। దొరగును పాపపుంజములు దుఃఖములెల్లను బాయునిన్ను సు। స్థిరమతి గొల్చువారలకు జేకురు నయ్యఖిలేష్ట సిద్ధులున్। దరమె నుతింప నీపరమతత్వమహత్వము చంద్ర॥ ౨౬॥

చ॥ అమరగను దివ్యరత్న వివిధాభరణాంబరవస్తుజాల మే। నదుగను వారణాశ్వ నివహంబులు మేడలు మిద్దె లింక ని। న్నడుగను మోక్షమొక్కడుతినా మరియెవ్వియు నిక్కవంబునీ। యడుగులె యాన జూపుము ముఖాబ్జము నాకిల చంద్ర॥

ఉ॥ ఎవ్వరు పేర్మి మీర నుతియించెదరు నీసుగుణవ్రజంబునిం। కెవ్వరు యుష్మదంఘ్రియుగ మెల్లపుడున్ భజియింతురి భక్తితో। నవ్విమలాంతరంగులకు నాపదలెల్లను బాయు సౌఖ్యముల్। నివ్వటిలున్ జనున్ కొలలు నిక్కము నిక్కము చం॥

ఉ॥ విశ్వపతిన్ పరాత్పరుని విశ్వజనిస్థితినాశ కారణున్। విశ్వశరీరు నవ్యయుని విశ్వనియామకు విశ్వవేద్యునిన్। విశ్వఫలప్రదున్ గురుని విశ్వశరీర విహారి నక్షరున్। శాశ్వతు నిన్ను నెల్లపుడు సన్నుతిజేసెద చంద్ర॥ ౨౯॥

ఉ॥ బూదినిబూసి పాపతోడవుర దోడే తామరచూలి పున్కనుం। జేధరియించి గిబ్బిపయి నెక్కియు బిచ్చకు బోయె దేలనీ। కేదికొరంత వెండిమల యిల్లును బంగరుకొండవిల్లు బా। బాదొరరాతు నెచ్చెలియు బాగుగగల్గ చంద్ర॥ ౩౦॥

చ॥ ముకురము దేటికంధునకు ముక్కిడికేటికి పువ్వుచండ దనా। దికనిచయంబు లేడునకు దివ్యనినాదము లేల నానపుం। నకునకు కామినీసురత సౌఖ్యమనోరథ మేల నీమపా। దక మల సేవ దుష్టునకు ధారుణి నేటికి చంద్ర॥ ౩౧॥

చ॥ సురుచిరరత్న జాలముల శోభిలు బంగరు మేడలందున। ప్పరసల తోడ పుష్పమయశయ్యల చక్కరవింటి వానిసం। గరముల నోలలాడెడి సుఖంబులు నీపదవారిజాతసం। స్మరణజ ముల్లవంబునకు సాటియె యాతియె చంద్ర॥ ౩౨॥

ఉ॥ వేగము రక్షటంటి మనవి నేడయుతో వినుమంటి వింక నీ। వేగతి యుంటి నన్యులను వేడగ నామనసొప్పదంటి సు। ర్వాగమ పూజితుండవని వాంఛలుదీర నుతించుచుంటి నీ। వీగతి జాగు సేయ నను నెవ్వరు బ్రోతురు చంద్ర॥ ౩౩॥

చ॥ తగునటరా భవచ్చరణదాసుడ నౌ నను జాలిలేక ని। ట్లుగ ఘనశోకవారినిధి ద్రోయుట నీకిది నిన్న సంగ నే। లగటక టాతరంబగునె పాణిగ్రహణమందొనరించినట్టి క। ర్మగతి నతి క్రమింప నల బ్రహ్మకునైనను చంద్ర॥ ౩౪॥

చ॥ సదమల హేమసన్నిభ వసాంతచతుర్వర వర్ణవిస్ఫుర।

త్పదనచతుష్కమై విబుధసన్నుతమై దగు మూలచక్రమం। దు
దయవిభాకరోపమ సముజ్జ్వలకాంతులదమ్మిచూలినా। గదనరు
నిన్నుగొల్తు త్రిజగద్గణవందిత చంద్ర॥ ౩౫॥

చ॥ శలభములెన్నియేసియు నుషర్బుధుగప్పగ నోపనట్లు
నీ। సలిలజతుల్యపాదయుగ సంస్మరణంబు లహర్నిశంబులం।
దలయక సల్పువారల గ్రహాదికదోషము లించుకేనిబా। ధల
నొసరింపజాలవని తథ్యముగా బుజమెత్తి బల్కెదన్। ఖలజన
భీకరా వరఘృణాకర శ్రీకర చంద్ర॥ ౩౬॥

చ॥ లలితబలాంతవర్ణ చపలానివహాభ రుచిప్రదీప్యమ।
ద్దళజల జాంతరంబున సుదర్శన శంఖగదాబ్జధారివై। జలరు
హ గర్భనామమున సాంద్ర దయామయ విగ్రహుండవై। యు
లరెడి నిన్నుగొల్చెద నహర్నిశముల్ మరి చంద్ర॥ ౩౭॥

చ॥ అసితడ పాంతవర్ణముల నందముగా విలసిల్లు నీలమే।
ఘుసమదశారవారిరుహగర్భమునన్ భసితాను లేపన। ప్రసిత
శరీరివై వృషభరాడ్ధ్వయమొప్పగ రుద్రనామస। ల్లసితుడవైన
నిన్ను ననురక్తిని గొల్చెద చంద్ర॥ ౩౮॥

చ॥ అమల మఖండ మద్భుత మనాద్య మనామయ మవ్య
యంబచిం। త్యమజమనంతమాద్య మనవద్య మగోచర మ
ద్వయంబబా। ధ్యమనఘ మప్రతర్క్యము ప్రధానము నా
భవదీయ దివ్యత। త్వము నెరుగంగశక్యమె విభాతకునైనను
చంద్రశేఖరా॥ ౩౯॥

చ॥ ఉవిదలమాయలన్ గెలువనోప కటంచననేల లాతు
లన్। ఱువ్వు విలుకాని గందమట బూదిరియొనర్చినయట్టి నీవె
మేన్। సగమొసఁగ లేమకిచ్చి యిఁక చానను గంగ తలందు బెల్లు
మ। కుక్కవజిత్తు కొత్త నిల్పగ నఖండిత విక్రమ చంద్ర॥ ౪౦॥

ఉ॥ ఏమహనీయునామము రమేశవిరించి సురాధినాథము।
ఖ్యామర బృంద మెంతయును గాదివి సంస్మరియించి బొంది
రో। కామములెల్ల నట్టిఘనకల్మషతూలదవాగ్నియైన నీ। నా
మమహర్నిశంబు లెద నమ్మి స్మరించెద చంద్ర॥ ౪౧॥

చ॥ వరపృథగాత్మకాహ్వయ కృపాణమునుం దయసేయు
వైతివీ। నరులక దేమొగాని కరుణామతి నిచ్చితివేని వేగదు।
ర్భరజని మృత్యుపాశఘన బంధములం దెగగోసి వైచి ము।
క్తిరమణితో స్వతంత్రులయి క్రీడలుసల్పరె చంద్ర॥ ౪౨॥

ఉ॥ నీవజుమీ మదీయజననీ జనకాది సమస్తబంధువుల్
నీవ గురుండ వాప్తుడవు నీవమనోరథ సిద్ధిదుండవున్। నీవఘ।
నంబు నాగతియు నీవ యటంచును నమ్మియుంటి నీ। భావమదె
ట్టులున్నదొ యపారకృపాన్విత చంద్ర॥ ౪౩॥

ఉ॥ ఎంతయు నిన్ను వేడిన నదేమొకొ బల్కకయుంటి వ
క్కటా। పంతము బూనినాడవ కృపారహితాత్ముడవా శిలా
మయ। స్వాంతుడవా హాలాహలము ద్రావుటమేను నెరుం
గకుంటివా।యింత యుపేక్ష సేయుటకు హేతువదేమిర చంద్ర॥

చ॥ బనవని గావబోయితివొ బ్రహ్మకపాలము చేత బూని
యే। దెసలకు బిచ్చకేగితివొ దీనునివేమముతోడ లేక నీ। నిను

వున కాలుదెచ్చుటకు నెచ్చటకేనియు బోయినావొ నీ। దుస
తుల పోరుచే గలుగు దుఃఖముచే దిగులొందు చుంటివో।
యసదృశ యేలరావయితివయ్య మొరల్విని చంద్ర॥ ౨౫॥

ఉ॥ ఎట్టిదొ బ్రహ్మ మంచనగ నేగతి వాడొకొ జీవుడీజగం।
బెట్టిదొ యెట్లు గల్గెనొకొ యేక్రియ జీవుడెబ్రహ్మమౌనొయీ।
గుట్టు నెరుంగ దెల్పుమని కోరిభజించుచునుంటి నిన్నునీ। వె
ట్టుల దెల్పెదో నుగుణహీనుడ మూఢుడ చంద్ర॥ ౨౬॥

చ॥ జలధితరంగజాలముల చాడ్పున బుట్టుచు వృద్ధి బొం
దుచున్। విలయము నొందుచున్ మరల వేగమబుట్టుచు బో
వుచుండు వు। త్తులిటుల యాదనిశ్చలత దోప దహో నిమిషంబ
యేని యెట్టులనిను గొల్వనేర్తు నొకడుం దయదెల్పుము చం॥

చ॥ జలనిధి నిస్తరంగత గృశానుడు శీతలతన్ రసంబు నిశ్చ
లత స్వభావతన్ నిశిని సప్తహయోదయమున్ దివంబునన్।
జలజరిపూదయం బెపుడు జక్కగగల్గునో యప్డుగాని చం। చ
లరహితంబుగాదు మనసంచు దలంచెద చంద్రశేఖరా॥ ౨౭॥

నేరళ్లవంశరత్నాకర సుధాకరులగు నారా
యణమూర్తి గారిచేవిరచితమైన
చంద్రశేఖరస్తోత్రమాల

సంపూర్ణము.

శ్రీమద్గురవేనమః.

సుజ్ఞానరత్నమాల.

ఉత్సాహవృత్తములు:

కాను నేనుమనంబు బుద్ధియు గా నహంకృతిచిత్తముల్। గా
ను శ్రోత్రముత్వక్కు జిహ్వయుగాను నేత్రముఘ్రాణమున్।
గాను వాక్పదపాణ్యుపస్థలు గాను పాయువునారయున్। వీని
నెల్ల వెలుంగ జేయుచు విశ్వసాక్షి గనుండెదన్॥ ౧॥

కాను భూమిజలంబునగ్నియు గాను వాయునభంబులున్।
గాను శబ్దము గాను స్పర్శము గాను రూపరసంబులున్। గాను
గంధము నిత్యసచ్చిదఖండసౌఖ్యమయుండనై । వీనినెల్ల వె
లుంగజేయుచు విశ్వసాక్షి గనుండెదన్। ౨॥

కానుప్రాణము గానపానము గాను వ్యానము దానమున్।
గాను నేనుసమానవాయువు గాను బ్రహ్మనువిష్ణుడన్ । గాను
రుద్రుడ నీశ్వరుండను గా సదాశివమూర్తి నే। వీనినెల్ల వెలుం
గజేయుచు విశ్వసాక్షి గనుండెదన్॥ ౩॥

కానుశుక్లము గానురక్తము గానుపీతమునీలమున్। గాను
దీర్ఘము గాను హ్రస్వము గాను పీనముఖర్వమున్। గాను సత్వ

రజస్తమంబులు గాను భోక్తనుభోజ్యమున్। వీని నెల్ల వెలుంగజే
యుచు విశ్వసాక్షిగనుండెదన్॥ ౪॥

కాను బ్రాహ్మణుడన్ నృపుండను గాను వైశ్యుడ శూద్రు
డన్। గాను నేనల బ్రహ్మచారిని గాను నేను గృహస్థుడన్। గా
ను భిక్షుకుడన్ వనస్థుడ నాకు లేవివియారయన్। వీని నెల్ల వె
లుంగజేయుచు విశ్వసాక్షిగనుండెదన్॥ ౫॥

లేదు ధర్మమునర్థమున్ మరిలేదు కామము మోక్ష
మున్। లేదురాగము లేదు ద్వేషము లేదు లోభము మో
హమున్। లేదుగర్వము మత్సరంబును లేదసూయయుదంబ
మున్। భేదబుద్ధిదొరంగిజూడగ విశ్వసాక్షిగనుండెదన్॥ ౬॥

లేదుపుణ్యము లేదుపాపము లేదుమృత్యువు జన్మమున్।
లేదుదుర్గతి లేదుస్వర్గము లేదుసౌఖ్యము దుఃఖమున్। లేదు
బంధము లేదుమోక్షము లేదునాకుదలంపగన్। భేదబుద్ధి
దొరంగిచూడగ విశ్వసాక్షిగనుండెదన్॥ ౭॥

కాను నేనుగురుండ శిష్యుడగాను బోధయు బోధ్యమున్।
ధ్యానధారణలున్ సమాధియునాకులేవు దలంప న। జ్ఞానజాఖి
ల తత్త్వజాలము గాను నేనవికారినై। వీని నెల్ల వెలుంగజేయు
చు విశ్వసాక్షిగనుండెదన్॥ ౮॥

నేన దేహమటంచు కొందరు నేమనంబని కొందరున్। నే
న ప్రాణమటంచు కొందరనేకరీతుల నిట్టుల। జ్ఞానులై భ్రమి

యించుచుండిరిగాని గానొకశైవమున్ । వీనినెల్ల వెలుంగజే
యుచు విశ్వసాక్షిగనుండెదన్॥ ౯॥

కానుస్థూలము గాను సూక్ష్మము గాను కారణ దేహమున్।
గాను జాగ్రత గాను స్వప్నము గాను నేను సుషుప్తియున్। గా
ను విశ్వుడ తైజసుండను గాను ప్రాజ్ఞుడనారయున్। దీనినెల్ల వె
లుంగజేయుచు విశ్వసాక్షిగనుండెదన్। ౧౦॥

సుజ్ఞానరత్నమాల సంపూర్ణము.

గ్రంథకర్తగారిపై కృతి.

గీ॥ వాసికెక్కిన నేరళ్ల వంశజలధి। చంద్రమా నీదు సుగుణ
ముల్ సన్నుతింప। దరమె నాకును నా మిత్రవరుల కరయ
నవ్యగుణధుర్య నారాయణాఖ్యవర్య॥

ఇట్లు విన్నవించువిధేయుడు,
చౌదరి- గౌరుచంద్రుపట్నాయకులు.

శ్రీ సద్గురవేనమః

వేదాంత చూర్ణిక

శ్రీ మత్సమస్త యోగశాస్త్రోక్తాహింసా సత్యాస్తేయబ్ర హ్మచర్యాపరిగ్రహక్షమాధృత్యనుకం పార్జవమితాహారశౌచ తపస్సంతోషాస్తిక్యత్యాగేశ్వర ప్రణిధాన శ్రవణలజ్జామతి జప వ్రతాద్యుపదేశ నిర్మలీకృత నిజచ్ఛాత్రాంతరంగం మోక్షల క్ష్మీసంగం॥ దూరీకృతరోగస్త్యాన సందేహాజాగ్రద తృప్తి భ్ర మానవస్థితా ద్యంతరాయాంధతమస్సందోహం విదళితమో హం॥ మత్స్యేంద్రపద్మవీర స్వస్తికగోముఖ పశ్చిమతానవల్ల కీ సర్వాంగతాల్య కూర్మమాయూర టిట్టిభ కుక్కుట శోభా పర్యంక మహాభేకనకపాల ధనుర్భద్రఫణీంద్ర పాణి యోగ ఖేచర్యాది మహాసన సిద్ధిదావానల ప్రజ్వలజ్వాలికాజాల భ స్మీభూతకాసశ్వాస హిక్కాశోఫక్షయా జీర్ణాది మహావృక్ష సంకులసంకలిత గదారణ్యాం భక్తజన శరణ్యాం.—

ధౌతివస్తి త్రాటక శంఖప్రక్షాళననేతి నౌలికిలి చక్రికపాల భాతి ప్రముఖసత్కర్మయంత్ర సముద్ధూత సర్వనాడీ ద్వా రాంతరస్థిత దుర్మలదోషజాలం ఘృణాలవాలం। సూర్యభేద నోజ్జాయినీ శీతలీశీత్కారీ భస్త్రికాభ్రామర్యాస్యంత ద్బ

హిర్మధ్యభేదకాఖిల కుంభకాభ్యాసవశీకృత ప్రాణశ్వాసనం విరహిత వ్యసనం—

మహాముద్రా మహాబంధు మహావేదఖేచర్యుడ్యాణమూల జాలంధరబంధశక్తి చాలనవజ్రోలీ విపరీత కరణ్యాది దశవిధ మహాముద్రాభ్యాస బలప్రబోధితకుండలినీ కన్యా కటాక్షవీక్షణా సంప్రాప్తాణి మాద్యష్టైశ్వర్యసంపన్నం। ప్రపోషిత విపన్నం॥—

కామక్రోధ లోభ మోహ మదమాత్సర్యా సూయేర్ష్యా దంభదర్పాహంకారాది భయంకరశత్రుమత్త దంతావళ పంచాననం ప్రత్యక్ష పంచాననం॥—

తత్వమస్యహం బ్రహ్మాస్మ్యయమాత్మా బ్రహ్మేత్యాది మహావాక్య శ్రవణమననిధి ధ్యాసనా సంభూతాపరోక్షజ్ఞాన నిశితఖడ్గధారా విచ్ఛేదితాకారోకారమకార సత్వరజస్తమ స్థూలసూక్ష్మ కారణ మహాకారణ జాగ్రత్స్వప్న సుషుప్తి తురీయవిశ్వతైజసప్రాజ్ఞ విరాడ్ఢిరణ్య గర్భావ్యాకృతాంతర్యామ్యహంకార మమకార ఇచ్ఛాజ్ఞాన క్రియాన్నమయ ప్రాణమయ మనోమయ విజ్ఞానమయానందమయ జీవేశ్వర సత్య వైకుంఠ కైలాస స్వర్గ నరక పుణ్య పాపబంధ మోక్షదేహ వర్ణాశ్రమ కులగోత్ర నామరూప జరామరణ శోకమోహ క్షుత్పిపాసాభయరాగద్వేష జడాజడ పంగ్వంధ బధిర మూక దీర్ఘహ్రస్వాకుబ్జ బాహ్యాంతరాగామిసంచిత ప్రారబ్ధద్రష్ట్రు త్వ

దర్శనత్వ దృశ్యత్వ కర్తృత్వ భోక్తృత్వ ప్రముఖసాంద్రభ్రాంతి లతాబృందం ఉపనిషత్పద్మకందం॥——

శబ్దస్పర్శరూపరసగంధ తన్మాత్ర సహిత పృథివ్యాపస్తేజో వాయురాకాశ నామక పంచభూత సంభూతభూర్భువస్సువర్ మహర్ జనస్తప స్సత్యాతల వితలసుతలతలాతల రసాతల మహాతల పాతాళాద్యఖండ భువనాంతరస్థిత బ్రహ్మవిష్ణు రుద్రేశ్వర సదాశివ సూర్యచంద్రాగ్ని యమవరుణవాయు కుబేరాది తరంగ సందోహ విరాజమాన నిర్వికల్ప నిర్వికార నిరాకార నిరంజన నిరవయవ నిర్విశేష నిరీహ నిష్కారణ నిష్కళంక నిరామయ భూతభవిష్యద్వర్తమానకాలా బాధ్యమాన సర్వవస్తుపరిచ్ఛేద శూన్యస్వప్రకాశ సర్వప్రకాశక కేవల పరిపూర్ణ సచ్చిదానంద సాక్షాత్కారం సర్వవేదాంత సారం॥——

నిరంతరతీవ్రముముక్షుతాసమన్విత శిరపూరివంశ పయఃపారావారపూర్ణసుధాకరోపమాన భాస్కరనృసింహారాడాఖ్యాక క్రియాశిష్యాంతః కరణస్థితానేక జన్మకృత సుకృతవాసనావశ సంలబ్ధ నిరంకుశ తృప్తిఫలం అత్యంత నిశ్చలం సద్గురుం తం భజామ్యహం తం భజామి॥

సంపూర్ణము.

శ్రీమద్గురవేనమః.

చిదానంద దండకము.

శ్రీమచ్చిదానందకందా స్వశక్తిప్రదీప్య జ్జగద్బృంద సర్వామరవ్రాతసంపూజ్యపాదారవిందా యవధ్వస్త సంసారబంధా ముకుందా యమాయం అమేయం అహేయం అగేయం అశోకం అలోకం అకామం అనామం అనీహం అమోహం అరూపం అతాపం అకోపం అపాపం అరోగం అరాగం అభోగం అబాధం అసంగం అనంగం అభంగం అలింగం అలోభం అలాభం అనాధార మాధార మజ్ఞేయ మధ్యేయ మాద్యం అనాద్యం అబాధ్యం అబోధ్యం అసాధ్యం అభేద్యం అనాఖ్యం అశక్యం అసాంఖ్యం అశంక్యం అమంత్రం అతంత్రం అనీశం అనాశం అకోశం అసాక్ష్యం అలక్ష్యం అధర్మం అకర్మం అమూలం అఖేలం అనగ్రం అనుగ్రం అలిప్తం అతృప్తం అసుప్తం అతప్తం అనాప్తం అబద్ధం అమిద్ధంబు శుద్ధంబు బుద్ధంబు సిద్ధం అవిద్ధం అశాంతం అనంతం అపక్షం అనక్షం అదక్షం అమోక్షం అమాత్రం అగోత్రం అబాహ్యం అగుహ్యం అముహ్యం అదాహ్యం అపారం అదూరం అశోష్యం అదూష్యం అనజ్ఞాన మజ్ఞాన మేకం అనేకం అనుక్తం అయుక్తం అభూతం అజాతం అపాతం అపూతంబు ప్రాచ్ఛేముఖీముఖ్యసర్వేంద్రియోద్దీపకం అబ్జగర్భాండ భాండ ప్రకాండావబాహ్యాంతర వ్యాపకంబై వెలుంగొందు నీదివ్యయాథార్థ్యతత్త్వంబు నెవ్వారికైనం దరంబౌనె వర్ణింప నాహా నిరస్తాఖిలోపాధికా సూక్ష్మ్యదోక్ష్ణండమై సుస్థిరాలోలనీరంబులన్ దానసన్మార్గ

భావ్యస్వరూపుండుగా దోచులీలన్ ప్రభిన్నంబులౌ సృష్టిసీమా
విశేషంబులందెల్ల విభ్రాజమానుండవై యంబరంబట్లు మా
యామయాశేష భూతాళిపూర్ణుండవై యుండి యవ్వాని న
న్నింటి భాస్యంబులౌనట్లు గావించి తత్తద్వికారంబులం జెందకే
సాక్షిమాత్రుండవై స్వప్రకాశుండవై యుందు వీవేగదా
వారిరాశిన్ తరంగంబులున్ బోలె నీయందెగా భూజలాగ్న్యా
దిభూతంబులున్ తద్వికారంబులౌ లోకజాలంబులున్ పంచత
న్మాత్రలున్ వర్తమానాదికాలత్రయంబున్ దివారాత్రమున్
సూర్యచంద్రాదులున్ సప్తవారాసులున్ సత్కులాగంబు
లున్ వీరువా రిద్దియద్దంచు వేర్వేరుగా జెప్పగానేల బ్రహ్మాదికీ
టాంత నానావిధానూనజీవౌఘముల్ జన్మవృద్ధిక్షయంబుల్ వె
సన్ బొందుచుండున్ మహాదేవకూటస్థచైతన్యమాత్రునినున్ వి
తనామక్రియారూప జాత్యాశ్రమాచారకర్తృత్వభర్తృత్వహ
ర్తృత్వద్రష్టృత్వ దృశ్యత్వముఖ్యాఖిలాంచత్త్వవైకారికుంగాప్ర
పూర్ణాత్ముగానెంచి భావించగా శక్తి లేమిన్ విమూఢాత్మకుల్ నీ
యెడన్ బెన్వికారంబులన్ గల్పనల్ జేసి యీశుండవంచున్
రమేశుండవంచున్ గణేశుండవంచున్ దినేశుండవంచున్ మరిన్
వాగధీశుండవంచున్ మహాశక్తిరూపుండవంచున్ విరాడ్రూ
పివంచున్ జగన్నాటకప్రక్రియాసూత్రధారుండవంచున్ వివ
స్వన్మహామండలాంతర్గత జ్యోతిమాత్రుండవంచున్ మహ
ద్రూపివంచింక సూక్ష్మస్వరూపుండవంచున్ బ్రవిజ్ఞానమా
త్రుండవంచిట్టులన్ భిన్నభిన్నప్రకారంబులన్ భావనల్ జే

యుచున్ స్నానసంధ్యాద్యనుష్ఠానజాలంబులన్ ధ్యానదానం
బులన్ మంత్రతంత్రంబులన్ యాగయోగంబులన్ నిన్ను
బొందంగ నూహింతు రజ్ఞానులై వారికిన్ శక్యమే నీయథా
ర్థం బెఱుంగన్ దివాంధంబు వెల్గుం గనంజాలునే ఘోరపంచా
గ్నిమధ్యంబునందూర్ధ్వపాదుం డధశ్శీర్షకుండై శతాబ్దంబు
లెంతే తపోనిష్ఠచే నొప్పినన్ మీసలున్ గడ్డముం బెంచి కా
షాయ వస్త్రంబులం గట్టి బూదిన్ మెయిన్బూసి రుద్రాక్ష
మాలాధరుండై జనంబెల్ల నన్ గాంచి మేల్ మేల్ భళీయంచు
మెచ్చన్ బకధ్యానముల్ సేయుచున్నన్ గయాకాశికా శ్రీ
జగన్నాథరామేశ్వరాద్యుత్తమక్షేత్రముల్ జేరి తత్తత్స్థలస్థాప
గా శ్రేణిలో గ్రుంకి సద్బ్రాహ్మణశ్రేణికి గోభూహిరణ్యాగ్రహా
రాన్నవస్త్రాదిదానంబులన్ తృప్తులన్ జేసి తద్దేవతానీకసంద
ర్శనంబుల్ కడున్ భక్తి గావించి పూజాభిషేకాదులన్ జేసినన్
పద్మమాయూర సింహోభ్రకోర్ధ్వాంఘ్రి శీర్షాదిపీఠంబులన్
ధౌతివస్త్యాదిషట్కర్మలన్ నాడికాద్వారముల్ శుద్ధి గావిం
చి యమ్మూలజాలంధరోడ్యాణబంధంబులన్ గంధవాహాళి శ్రీస
ద్గురూక్తిన్ నిరోధించియాధారచక్రస్థయౌ కుండలీశక్తికన్ లే
పి చేతస్సమేతంబుగా ప్రాణమున్ మధ్యమార్గంబులో జొన్పి
కొంపోయి యాజ్ఞాసరోజాంతరాళంబునన్ జేర్చినన్ జిత్రవుం
బొమ్మలన్ జిత్రకారుండునుంబోలె నీసర్వభూతంబులన్ బెక్కు
చందాల నాడించుచున్నట్టి యజ్ఞాన మావంతయున్ బోవు
నే ఘోరసంసారదుర్వారబంధంబు దా వీడునే ముక్తి జే

కాదునే ధ్వాంతపుంజంబు దీపంబు లేకన్ వినాశంబునుంబొం
దునే జ్ఞానగమ్యా లసచ్ఛుక్తి కాజ్ఞానమాత్రంబుచే గల్పితంబై
న రూప్యంబు తచ్ఛుక్తి కాజ్ఞానమాత్రంబుచే బోవుచందంబు
గా నెద్దియెద్దాని యజ్ఞానమాత్రంబుచే గల్పితం బయ్యె నద్దా
ని జ్ఞానంబుచేతన్ గదా బోవునం చట్టు లయ్యాత్మవిజ్ఞాన
మొక్కండు లేకుంటచే దోచు సంసారబంధంబు తత్సచ్చిదా
నందరూపాత్మ విజ్ఞానమాత్రంబుచే బోవునంచున్ సదాపండి
తుల్ బ్రహ్మసత్యం జగన్మిథ్యయుం చేకమేవాద్వితీయం పరబ్ర
హ్మయంచున్ తదేవాహమం చిట్లభేదాను సంధానదృష్టిన్ ని
నుం గాంచి దేహాత్మ భావంబులన్ ద్రుంచి యజ్ఞానవల్లీనికుంజం
బులన్ ద్రెంచి కైవల్యలక్ష్మీసమోపేతులై కర్మ తుల్ దమ్ముదూ
షించినన్ పెల్లుభూషించినన్ ఖేదమోదంబులున్ వాదభేదం
బులున్ లేక క్రీడింపుచున్ కుంభనాశంబునన్ దగ్గ తా కాశముం
చన్మహాకాశముం బొందురీతిన్ దుదిన్ నిస్తులానందకందం బ
పస్పందమై నేపదంబొందిరా రవ్వలన్ జన్మబంధంబులన్ జి
క్కరో యట్టియుష్మత్స్వరూపంబు జన్మాంతరప్రాప్తసత్సంగ
సంస్కారలేశంబునన్ తావకాత్మీయ కారుణ్యసంభృత్కటా
క్షంబునన్ ధాత్రి నేరళ్ల నారాయణాఖ్యుండనౌ నేనునిక్కంబు
గా గాంచితిన్ కర్కశానూనశంకాప్రపంచంబు సంఛిన్నయాం
భోనిధిలో ముంచితిన్ నిష్కళంకా నమస్తే నమస్తే నమస్తే॥

చిదానంద దండకము

సమాప్తము.

10776